

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 893/2021
08.09.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић, председника већа, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Силвио Хорват, адвокат из ..., против туженог АД „Југословенско речно бродарство“ Београд, чији је пуномоћник Бранко Димић, адвокат из ..., ради поништаја решења и враћања на рад, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 288/19 од 19.11.2020. године, у седници одржаној 08.09.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 288/19 од 19.11.2020. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка, као неоснован.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 2578/17 од 14.11.2018. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и поништено као незаконито решење о отказу уговора о раду туженог број .. од 24.12.2013. године. Ставом другим изреке обавезан је тужени да тужиоца врати на рад. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 201.750,00 динара са законском затезном каматом почев од дана када су наступили услови за извршење па до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 288/19 од 19.11.2020. године, ставом првим изреке, потврђена је пресуда Првог основног суда у Београду П1 2578/17 од 14.11.2018. године, а жалба туженог одбијена као неоснована. Ставом другим изреке одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка као неоснован. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка као неоснован.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, ... 55/14) и утврдио да ревизија туженог није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, а на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности, а ревизијом се не указује на друге повреде поступка због којих се она може изјавити применом члана 407. став 1. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац се налазио у радном односу код туженог на радном месту морнара мотористе у комерцијално-транспортном сектору све до 25.12.2013. године, када му је решењем туженог број .. отказан уговор о раду због повреде радне обавезе и то због неодрживања на писмене позиве послодавца за укрцавање без оправданих разлога из члана 11. став 2. тачка 29. Уговора о раду и члана 133. став 1. тачка 30. Колективног уговора туженог и неодрживања запосленог у року од 24 сата на позив послодавца за укрцавање на пловило, у ситуацији када се запослени налази на прекиду рада без кривице запосленог из члана 11. став 2. тачка 30. Уговора о раду и члана 133. став 1. тачка 31. Колективног уговора туженог. У образложењу решења наводи се да је кадровска служба туженог дана 25.10.2013. године тужиоцу упутила телеграм да се дана 26.10.2013. године укрца на брод „ББ“ који се налазио у Тужиоцу је упућен телеграм на адресу коју је пријавио туженом као адресу свог пребивалишта, али се тужилац на исти није одазвао, а тужени дана 04.11.2013. године примио допис поште ... да је телеграм враћен. Након тога, дана 08.11.2013. године тужени је поново упутио позив тужиоцу да се дана 09.11.2013. године укрца на брод „ББ“ који се налазио у ..., телеграмом који је упутила такође кадровска служба туженог, на адресу тужиоца коју је он пријавио послодавцу као адресу свог пребивалишта, али се тужилац није одазвао. Дана 18.11.2013. године тужени је примио допис поште ... којим је враћен телеграм, а пошта је на телеграму констатовала да је примаоцу остављен извештај о доспелом телеграму, али да телеграм није преузет у остављеном року. Утврђено је и то да се у овом периоду тужилац налазио на прекиду рада без кривице запосленог, о чему тужени решење није донео, иако га је на то обавезивала одредба члана 26. Колективног уговора. Код туженог је била пракса да се запослени прво позове телефоном ради укрцавања на брод, преко фиксног или преко мобилног телефона; за случај да се запослени не нађе на тај начин, позивани су телеграмом, а запослени су били у обавези да своју тачну адресу доставе туженом. Ове послове позивања обављала је запослена ВВ с тим што се позивање посаде на укрцавање нигде не бележи. Ова запослена је тужиоца позивала на мобилни и фиксни телефон пре упућивања поменутих телеграма, али се тужилац није јављао на позиве, а мобилни је након првог позива на који се тужилац није јавио био недоступан. Тужилац је био упознат да му послодавац може отказати уговор о раду због неодрживања на писмене позиве послодавца за укрцавање без оправданих разлога и неодрживање у року од 24 сата на позив послодавца за укрцавање на пловило, у ситуацији када се запослени налази на прекиду рада без кривице запосленог – отказни разлози прописани у Анексу 4 уговора о раду. Тужилац је пре отказа уговора о раду упозорен о постојању разлога за отказ на које се изјаснио дана 13.12.2013. године, а које упозорење је тужени доставио и синдикату чији је тужилац био члан, који се на исто није изјаснио.

На основу овако утврђеног чињеничног стања, правилно је побијаном пресудом усвојен тужбени захтев тужиоца за поништај решења о отказу уговора о раду тужиоцу као незаконитог, и обавезан тужени да тужиоца врати на рад.

Одредбом члана 179. став 1. тачка 2. Закона о раду („Службени гласник РС“ број 24/2005, ... 32/2013) прописано је да послодавац може запосленом да откаже уговор о раду ако за то постоји оправдан разлог који се односи на радну способност запосленог, његово понашање и потребе послодавца и ако запослени својом кривицом учини повреду радне обавезе утврђене општим актом или уговором о раду, а одредбом члана 133. став 1. тачка 30. и 31. Колективног уговора туженог прописано да послодавац може запосленом отказати уговор о раду ако запослени својом кривицом учини следећу повреду радне обавезе – неодазивање на писмене позиве послодавца за укрцавање без оправданих разлога и неодазивање запосленог у року од 24 сата на позив послодавца за укрцавање на пловило у ситуацији када се запослени налази на прекиду рада без кривице запосленог.

Одредбом члана 11. став 2. тачка 29. и 30. Уговора о раду закљученог између туженог као послодавца и тужиоца као запосленог, прописано је да послодавац може запосленом отказати уговор о раду и у следећим случајевима: - неодазивање на писмене позиве послодавца за укрцавање без оправданих разлога и неодазивање запосленог у року од 24 сата на позив послодавца за укрцавање на пловило, а у ситуацији када се запослени налази на прекиду рада без кривице запосленог.

Полазећи од наведених одредаба Закона, Колективног уговора туженог и Уговора о раду закљученог између тужиоца и туженог по оцени Врховног касационог суда произилази да тужени није доказао да је тужилац својом кривицом учинио повреду радних обавеза које су му стављене на терет, оспореним решењем о отказу уговора о раду.

Наиме, из утврђених чињеница произилази да тужени није доказао да је тужиоца уредно позвао за укрцавање на брод, односно није пружио доказ да је уредно позван телефоном, нити да је примио обавештење поште о пристиглом телеграму. Дакле у одсуству доказа на околности уредног позивања тужиоца да се критичном приликом одазове позиву послодавца за укрцавање, тужени је оспореним решењем незаконито отказао уговор о раду тужиоцу за повреде радне дужности које му је ставио на терет прописане цитираним одредбама Закона о раду, Колективног уговора и Уговора о раду туженог, због чега су се стекли услови да се оспорено решење о отказу уговора о раду тужиоцу поништи као незаконито и обавезе тужени на реинтеграцију, односно враћање тужиоца у радни однос.

Врховни касациони суд је имао у виду наводе ревизије, посебно наводе којима се указује на погрешну примену материјалног права, али како се њима између осталог, понављају наводи из жалбе, које је другостепени суд правилно оценио, то је изостављено детаљније образлагање и одлучено као у изреци применом члана 414. ЗПП.

Одлука о трошковима ревизијског поступка донета је применом одредбе члана 153, а у вези члана 154. ЗПП.

**Председник већа - судија
Бисерка Живановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић